

แผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล

ปี 2551– 2553

ตำบลบางเตย อำเภอสามพราน

สำนักงานเกษตรอำเภอสามพราน

จังหวัดนครปฐม

บทที่ 1

โครงการพัฒนาชุมชน ตำบลบางเตย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

หลักการและเหตุผล

ราษฎรส่วนใหญ่ของประเทศไทยมีอาชีพเกษตรกรรม รัฐบาลจึงได้พยายามมุ่งเน้นที่จะพัฒนาด้านการเกษตร โดยให้มีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ด้านการเกษตรแผนใหม่ไปสู่เกษตรกรเพื่อยกฐานะความเป็นอยู่ของเกษตรกรให้ดีขึ้น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม แต่การพัฒนาการเกษตรที่ผ่าน ๆ มา ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย และความต้องการของเกษตรกรอย่างแท้จริง จึงมักเกิดช่องว่างระหว่างเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรอยู่เสมอ

ดังนั้นสำนักงานการเกษตรอำเภอสามพราน ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการพัฒนาด้านการเกษตรเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรให้ดีขึ้น จึงได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับตำบลจัดทำโครงการพัฒนาชุมชน พร้อมทั้งหาแนวทางพัฒนาการเกษตรระดับตำบลขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบระบบการผลิตและการตลาดด้านการเกษตรของเกษตรกร
2. เพื่อจัดทำแนวทางพัฒนาการเกษตรที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และเกษตรกร
3. เพื่อนำแนวทางพัฒนาการเกษตรไปเสนอเป็นทางเลือกให้กับเกษตรกรต่อไป

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกษตรกรได้รับความรู้ในการผลิตพืชที่เหมาะสม
2. เกษตรกรทราบกลไกของตลาดเพื่อเป็นแนวทางในการผลิต
3. เกษตรกรมีทางเลือกที่หลากหลาย ลดความเสี่ยงในด้านการผลิต

พื้นที่เป้าหมาย

ตำบลบางเตย จำนวน 7 หมู่บ้าน

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีงบประมาณ 2551 – 2553

งบประมาณที่ใช้และแหล่งที่มา

ขอสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมการเกษตร จำนวน 360,045 บาท

ผู้รับผิดชอบ

สำนักงานเกษตรอำเภอสามพราน, ศูนย์บริหารและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล
บางเตย

บทที่ 2

1. สภาพทั่วไป

ประวัติความเป็นมาของตำบลบางเตย

ที่มาของตำบลบางเตยกล่าวกันว่าเป็นท้องที่มีต้นเตยเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะสองริมฝั่งแม่น้ำท่าจีนซึ่งเป็นแม่น้ำที่ไหลผ่านตำบลบางเตย ประชาชนโดยทั่วไปนิยมตัดใบเตยมาทำเสื่อปูนอนและประโยชน์อย่างอื่น จึงเป็นแหล่งที่มาของการซื้อขายเตยกันมาก จึงเป็นที่มาของตำบลบางเตยและเรียกติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันนี้อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่ตั้งอาณาเขตและการปกครอง

ตำบลบางเตยตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอสามพราน อยู่ห่างจากอำเภอประมาณ 12 กิโลเมตร

ทิศเหนือ	จดอำเภอนครชัยศรี
ทิศตะวันออก	จดตำบลบางกระพิกและตำบลไร่จึง
ทิศตะวันตก	จดตำบลทรงคนอง
ทิศใต้	จดตำบลไร่จึง

แบ่งการปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน มีพื้นที่ทั้งหมด 6,407 ไร่

หมู่ที่ 1	บ้านคลองสามบาท	มีพื้นที่	1,453	ไร่
หมู่ที่ 2	บ้านคอราง	มีพื้นที่	1,399	ไร่
หมู่ที่ 3	บ้านคลองหลวง	มีพื้นที่	670	ไร่
หมู่ที่ 4	บ้านบางเตย	มีพื้นที่	703	ไร่
หมู่ที่ 5	บ้านคลองโพธิ์	มีพื้นที่	784	ไร่
หมู่ที่ 6	บ้านบางเตย	มีพื้นที่	796	ไร่
หมู่ที่ 7	บ้านคลองผีเสื้อ	มีพื้นที่	602	ไร่

สภาพภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มมีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่านและมีลำคลองต่าง ๆ เป็นคลองซอยคล้ายเป็นคลองส่งน้ำของชลประทาน แต่เป็นคลองธรรมชาติ จึงเหมาะสมแก่การประกอบอาชีพทางการเกษตร เดิมประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร คือ ทำนา ทำสวนผลไม้ แต่ปัจจุบันพื้นที่การเกษตรลดลง เนื่องจากมีการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมหมู่บ้านจัดสรรและอาคารพาณิชย์

จำนวนประชากร

ประชากรทั้งหมด	4022	คน
ชาย	1948	คน
หญิง	2,074	คน
แหล่งที่มา	สำนักทะเบียนอำเภอสามพราน	
ข้อมูล ณ	วันที่ 28 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550	

จำนวนครัวเรือน

ครัวเรือนทั้งหมด	1568	ครัวเรือน
แยกเป็นครัวเรือนเกษตร	353	ครัวเรือน
แหล่งที่มา	สำนักทะเบียนอำเภอสามพรานและการขึ้นทะเบียนเกษตรกร	
ข้อมูล ณ	วันที่ 28 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550	

เส้นทางคมนาคม

ถนนลูกรังหินคลุก	4	สาย
ถนนลาดยาง	2	สาย
ถนน คสล.	8	สาย
ถนนดิน	-	สาย

การโทรคมนาคม

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข

การไฟฟ้า

มีไฟฟ้าใช้ 100 เปอร์เซนต์
ประชากรส่วนใหญ่มีไฟฟ้าใช้ 841 ครัวเรือน

แหล่งน้ำ

1. แหล่งน้ำธรรมชาติมีแม่น้ำไหลผ่านจำนวน 1 สาย คือ แม่น้ำท่าจีนและมีคลองธรรมชาติต่าง ๆ จำนวน 13 คลอง

สภาพภูมิอากาศ

มี 3 ฤดูกาล คือ

1. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – กันยายน
2. ฤดูแล้ง เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม – มกราคม
3. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน

ปริมาณน้ำฝน

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในรอบ 6 ปี 983 มม./ 6 ปี โดยมีการกระจายตัวของน้ำฝนมากกว่า 120 มม. อยู่ 3 เดือน คือ เดือนพฤษภาคม, กันยายน และ ตุลาคม เดือนที่ฝนตกมากที่สุด คือ เดือน กันยายน

กลุ่มดิน

ตำบลบางเตยมีองค์ประกอบของดินเหนียวอยู่ในกลุ่มดินที่ 8 และ 8/2 ซึ่งประกอบด้วยดิน ชุดบางเลน ที่ตกตะกอนทับถมผิวดิน ดินชุดบางกอกและชุดธนบุรี

ภัยธรรมชาติ

พื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม จึงเกิดปัญหาภัยธรรมชาติ คือ จะมีน้ำท่วมขังพื้นที่การเกษตรในช่วงฤดูฝน

2. สภาพทางชีวภาพ

การปลูกพืชเศรษฐกิจตำบล

ชื่อพืช	พันธุ์	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย / ไร่ (กก. / ผล / ช่อ)	ฤดูกาลที่ปลูก	หมู่บ้านปลูก
ข้าว	สพ. 1 สพ. 2	854	900 กก.	ตลอดปี	1,2
ฝรั่ง	กลมสาเล่	-	-	-	-
ส้มโอ	ขาวทองดี , ขาวน้ำผึ้ง	1,100	1,720 ผล	“	1 – 7
มะพร้าวอ่อน	กั้นจิบ	57	3,400 ผล	“	1 – 7
กล้วยไม้	ตระกูลหวาย (เอกพล , ซอนเน็ย, วอล , วอลเตอร์โอมาซ , บอบ 17 แดง บอบ เค , ซากูระ , แอนนา	180	91,000 ช่อ	“	1,2
ผักกระเฉด	พื้นเมือง	159		“	1,2

การใช้เทคโนโลยีในของเกษตรกรในการผลิตพืช ประมง ของตำบลบางเตย

ข้าว

วิธีทำ	หว่านน้ำตมแผนใหม่
ฤดูปลูก	นาปี พฤษภาคม – กันยายน นาปรัง ตุลาคม – เมษายน ทำนาปรัง 2 ครั้ง
พันธุ์	สุพรรณบุรี 1,2

การเตรียมเมล็ดพันธุ์

เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการทำแปลงขยายพันธุ์ แต่คัดจากแปลงนาที่เห็นว่าข้าวมีความสมบูรณ์ไว้สำหรับทำพันธุ์ และไม่มีการทดสอบความงอกโดยวิธีทางวิชาการ เช่น ผ่านน้ำเกลือ จะนำข้าวที่เตรียมไว้มาใส่กระสอบปุ๋ยแช่น้ำแล้วนำมาหุ้มไว้ และสังเกตเมล็ดข้าวว่า ถ้ามีการงอกมาประมาณ 1 ซม. ก็จะนำไปหว่านในแปลงที่เตรียมไว้

การเตรียมดิน

ใช้ลูกทูป ทูบทิ้งไว้ประมาณ 1 อาทิตย์ แล้วจึงเริ่มไถคะ ไถแปร ทำเทือก จะหมักเทือกไว้ 1-3 วัน แล้วลูปเทือกทำการซักร่องโดยใช้ไถ และรถไถลากคันกล้วยเว้นไว้ 1 วัน แล้วจึงหว่านข้าว

วัชพืช
ที่พบเห็นส่วนใหญ่มีพวก หญ้าข้าวเนก กก และผักบอด

การใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช

ส่วนใหญ่จะใช้ยาฉีดหลังจากหว่านข้าวแล้ว 1-5 วัน เช่นพวก โซพิต แซทเทอนนิส เป็นต้น แต่ก็ยังมีอีกหลายรายที่ใช้แบบชนิดหว่าน เช่น เอวิโรซาน รอนสตาร์ เป็นต้น แต่ชนิดนี้ต้องใช้หลังหว่านข้าวแล้วประมาณ 15-20 วัน คือส่วนใหญ่แล้วเกษตรกรจะใช้ตามฉลาดที่เขียนไว้

การใส่ปุ๋ย

ใช้สูตร 46-0-0 ใส่ก่อน คือหลังจากหว่านข้าวประมาณ 15-30 วัน แต่เกษตรกรจะใส่ในอัตราส่วน 1-2 กก./ไร่ และใช้สูตร 16-20-0 ใส่ตอนข้าวจะเริ่มตั้งท้อง แต่ก็มีหลายรายที่ใส่กลับสูตรจากตัวอย่างแรก คือ นำเอาสูตร 16-20-0 มาใส่ครั้งที่ 1 และสูตร 46-0-0 มาใส่ครั้งที่ 2

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรตัวอย่างแรกจะใส่ใจหลักวิชาการและมองว่าเกษตรกรกลุ่มนี้ ขาดความรู้ทางด้านวิชาการ แต่แท้ที่จริงมีความรู้วิชาการแต่ไม่ทำตาม

ศัตรูข้าวที่สำคัญ

ก. โรค

เช่น โรคใบไหม้ โรคกาบใบแห้ง โรคกาบใบเน่า

ข. แมลง

หนอนห่อใบข้าว เพลี้ยไฟ เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล แมลงดำหนาม แมลงสิง
หนอนม้วนใบข้าว จิ้งหรีด ตั๊กแตน

การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลง

ก. ประเภทโรค ใช้ อีโนซาน บลาเอส ซาพรอล

ข. ประเภทแมลง ใช้พวก มาลาโซออน โมโนโครโทฟอส มิพซิน

การเก็บเกี่ยว

เมื่อข้าวเริ่มจะถึงเวลาเก็บเกี่ยวหรือเรียกว่าระยะพลับพลึง เกษตรกรจะไปติดต๋อรถที่รับจ้างเกี่ยวข้าว จากท้องถิ่นอื่น เกษตรกรที่ไม่ได้ไปติดต๋อผู้รับจ้างเกี่ยวหรือที่เกษตรกรนิยมเรียกว่า แยกเกี่ยวข้าว ก็ต้องคอยคิวจากเกษตรกรรายอื่น บางครั้งต้องคอยจนข้าวสุกกองมมาก ซึ่งปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้นเป็นประจำในการเกี่ยวเกี่ยว ราคาตั้งแต่ไร่ละ 300 - 350 บาท

ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่

นาปี กข 23 800 กก. สุพรรณบุรี 1 850 กก.

นาปรัง กข 23 900 กก. สุพรรณบุรี 2 950 กก.

การขาย

เกษตรกรก่อนจะนำข้าวจะต้องไปติดต่อโรงสีหรือพ่อค้ารับซื้อข้าว และตกลงราคาซื้อขายแล้วให้โรงสีนำกระสอบมาไว้สำหรับใส่ข้าวแล้วจึงจะทำการเกี่ยวนวดในนาเลย แต่ก็มีเกษตรกรที่เป็นหนี้สินอยู่กับโรงสีจะไปติดต่อขอกระสอบมาเลย โดยไม่ได้ตกลงราคาข้าวถึงโรงสีแล้วจึงตกลงราคา

ส้มโอ

วิธีทำ	นิยมกร่องกว้างขนาด 6 เมตร และให้มีร่องกว้างขนาด 1.5 เมตร
ฤดูปลูก	นิยมปลูกทุกฤดูกาลยึดหลักความสะดวก
พันธุ์	ขาวทองดี ขาวน้ำผึ้ง

การเตรียมแปลงและปลูก

ขกร่องเตรียมดิน ขุดหลุมกว้าง 1 เมตร ลึก 50 ซม. แยกดินบนและดินล่างกองไว้ปากหลุมแล้วตากดินทิ้งไว้ประมาณ 1 – 2 เดือน ใช้ปุ๋ยคอกผสมดินที่ขุดขึ้นมาแล้วกลบลงไปหลุมจนเต็มปากหลุมแล้วจึงนำกิ่งพันธุ์ที่เตรียมไว้ปลูกลงไปกลางหลุม โดยให้ระดับดินอยู่เหนือค้อมกบมะพร้าวเล็กน้อย ถ้าเป็นกิ่งตอนที่ชำแล้วให้ระดับดินพอดีกับกิ่งชำแล้วใช้ไม้ปักใช้เชือกผูกกับลำต้นเพื่อกันลมพัดโยก แล้วรดน้ำให้ชุ่ม ใช้ทางมะพร้าวมาบังแสงไว้

การปฏิบัติดูแลรักษา

ตอนปลูกใหม่ๆ ต้องหมั่นให้น้ำเสมอ จนกว่าจะตั้งตัวได้ เกษตรกรจะรดน้ำเข้าเย็น

การใส่ปุ๋ย

เกษตรกรจะใส่ปุ๋ยสูตร 46-0-0 ในระยะส้มตั้งตัวได้ใหม่ๆ และสลับสูตร 16-16-16 เป็นบางครั้ง พอส้มอายุได้ 1 ปี จะงดใส่สูตร 46-0-0 หรือถ้าใส่ก็นานๆ ครั้งแต่จะยึดหลักปุ๋ยสูตรเสมอ ใส่เล็กน้อยแล้วแต่ความต้องการของส้ม จนกระทั่ง 3 ปี เมื่อส้มโอให้ผลแล้ว หรืออายุ 4 ปีขึ้นไป จะมีการใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 หรือ สูตร 16-16-16 คือใส่ก่อนออกดอก พอติดผลแล้วสัก 3-6 เดือน เกษตรกรจะเลือกใส่ปุ๋ยอีกครั้งหนึ่ง และจะใช้สูตร 13-13-21 เมื่อผลส้มเริ่มจะแก่ เพื่อบำรุงรสชาติ ต่อจากนั้นเกษตรกรจะใส่ปุ๋ยอีกเมื่อเก็บผลเสร็จพร้อมตัดกิ่งไปด้วยในตัวจึงจะเริ่มใส่สูตรเสมออีกครั้ง

การให้น้ำ

ให้น้ำตั้งแต่เช้าจนกระทั่งตอนบ่าย หยุดทางอาหารมือเที่ยง 2 ชั่วโมง ประมาณ 14.00 น. จึงจะเริ่มอีกเกษตรกรใช้วิธีสังเกตความชื้นในดิน มีบางรายสังเกตใบของส้ม

การกำจัดวัชพืช

ใช้แรงงานคนดาย และใช้สารเคมี แต่บางสวนนิยมใช้เครื่องตัดเพราะเชื่อว่ามีหญ้าไว้สำหรับคลุมดินควบคุมความชื้น

การตัดแต่งกิ่ง

เกษตรกรส่วนใหญ่จะใช้วิธีเก็บผลและตัดแต่งกิ่งไปด้วย

การเก็บผล

ตั้งแต่ออกดอกจนกระทั่งเก็บผลได้ ใช้เวลา 8-9 เดือน ปกติจะเก็บได้ประมาณเดือนสิงหาคม - ตุลาคม เกษตรกรจะทยอยเก็บผลที่แก่เต็มที่ก่อน

ตารางการแสดงผลผลิตของส้มโอ

อายุต้นส้มโอ	ผลผลิตเฉลี่ยต่อต้น โดยประมาณ (ผล)	ผลผลิตต่อไร่ประมาณ (ผล)
4 ปี	10 - 20	850 - 500
5 ปี	20 - 30	500 - 750
6 ปี	30 - 40	750 - 1,000
7 - 8 ปี	40 - 50	1,000 - 1,250
8 - 10 ปี	50 - 60	1,250 - 1,500

ศัตรูส้มโอที่สำคัญ

แมลง หนอนชอนใบส้ม เพลี้ยไฟ ไรแดง เพลี้ยอ่อน เพี้ยหอย

โรค โรคยางไหล โรคใบแก้ว โรคแคงเกอร์ โรครากราน้ำ

สำหรับโรครากราน้ำ ส้มจะแสดงอาการแคะแกระน ใบเหี่ยวเฉา แล้วค่อยๆตายไปในที่สุด ซึ่งเกษตรกรกำลังมีปัญหามากในปัจจุบันนี้ เพราะใช้สารเคมีก็ไม่หาย เกษตรกรจะทำการขุดทิ้งและปลูกใหม่ทดแทน ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าถ้าหากเป็นระบาดมากๆจะทำความเสียหายให้เกษตรกรไม่น้อยเลยทีเดียว

การใช้สารเคมี

เกษตรกรส่วนใหญ่รู้จักเลือกใช้สารเคมีที่ถูกต้องตรงกับเหตุที่เกิดเป็นอย่างดี เช่น

แมลง ใช้พวก ไโดเมธโรเอธ อะบาวิสติน เมทโทมิล ไดโคฟอล กำมะถันผง เป็นต้น

โรค ใช้พวก คูบราวิท คอรัปเปอร์อ็อกซีคลอไรด์ เป็นต้น

โดยนำตัวสารเคมีหลายๆ อย่างมาผสมรวมกันและฉีดไปในครั้งเดียวกัน และยังผสมยาจับใบและปุ๋ยทางใบไปด้วยแทบทุกครั้ง

การขาย

เกษตรกรจะนำส้มโอไปขายให้กับพ่อค้าท้องถิ่นและบางครั้งพ่อค้าก็จะเข้าไปปรับซื้อถึงที่สวน โดยการ
จัดเป็นเกรดส้ม

ส้ม 1 เส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 17 นิ้ว ขึ้นไป

ส้ม 2 เส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 16 – 17 นิ้ว

ส้ม 3 เส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 15 – 16 นิ้ว

และมีการแถมส้มให้กับพ่อค้า คือ 100 ผล แถม 6 ผล ซึ่งเกษตรกรก็ต้องยอมขายให้ เพราะไม่มี
พ่อค้าจากที่อื่นมารับซื้อ

มะพร้าวแคง

การปลูก ปลูกตามคันล่อม

พันธุ์ มะพร้าวใหญ่ โดยทำการคัดจากต้นที่ผลดก ผลโต เนื้อล้ามหนา

การดูแลรักษา_ ปล่อยตามธรรมชาติ แต่ก็ใช้ดินเลนจากการลอกท้องร่องสวนขึ้นกลบโคนต้น

ผลผลิตเฉลี่ย 60 ผล / ต้น / ปี

มะพร้าวน้ำหอม

การปลูก เป็นแบบคันล่อมร่องสวน

พันธุ์ น้ำหอมก้นจิบ

การดูแลรักษา_ ปล่อยตามธรรมชาติ

การเก็บเกี่ยว 45 วัน จะเก็บผลอ่อนได้ 2 ครั้ง

ผลผลิตเฉลี่ย 70 – 80 ผล / ต้น / ปี

การขาย จะมีพ่อค้าท้องถิ่นมารับซื้อ โดยวิธีนำคนรับจ้างมาตัดที่ตัวเอง เจ้าของสวนจะคอยนับจำนวนผล
แล้วรับเงิน

มะม่วง

การปลูก ปลูกตามคันล่อม

พันธุ์ ฟ้าลั่น เจียวเสวย

การขยายพันธุ์ โดยวิธีทาบกิ่ง

การใช้ปุ๋ยเคมี จะใช้ปุ๋ยแบบเดียวกับการปลูกส้มโอ ถ้าปลูกแบบสวนหลังบ้านจะไม่มี การดูแลรักษา

ศัตรูพืช แมลงวันผลไม้ หนอนกัดกินใบ แทนแทรดโนส ราดำ เพลี้ยจักจั่น

การป้องกันและกำจัด ใช้สารเคมีพวก เมทโทมิล เซพวิน 85

ผลผลิตเฉลี่ย 8 – 10 กก. / ต้น / ปี

การขาย พ่อค้าท้องถิ่น ตลาดท้องถิ่น

ฝรั่ง

การปลูก ขร่องเป็นสวน

พันธุ์ กลมสาละ

การขยายพันธุ์ ตอนกิ่ง และ ชำยอด

การใช้ปุ๋ย มีการใช้ปุ๋ยสูตร 16 – 16 – 16 หรือสูตร 15 – 15 – 15 พอผลเริ่มจะแก่ใช้สูตร 13 – 13 - 21 และมีการใส่ปุ๋ยคอก

ปัญหาโรคแมลง

1. เกิดโรคฝรั่งตายต้นระบาดมากและยังไม่มีแนวทางแก้ไขที่จะยุติปัญหาเรื่องนี้ได้
2. แมลงวันทอง จะใช้ถุงพลาสติกและกระดาษหนังสือพิมพ์ห่อไว้
3. แอนแทรกโนส จะมีเกิดที่ตอนหน้าฝน

ผลผลิตเฉลี่ย 50 กก. / ต้น / ปี

การขาย มีพ่อค้ามารับซื้อ ราคา กิโลกรัมละ 2.50 – 3.00 บาท โดยเฉลี่ยตลอดปี

3. สภาพด้านเศรษฐกิจ

อาชีพ

เนื่องจากพื้นที่การเกษตรลดลงและมีประชากรหนาแน่นซึ่งอพยพมาจากต่างจังหวัด เพื่อมาประกอบอาชีพรับจ้างให้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมจึงพอจะแบ่งอาชีพได้ดังนี้

- อาชีพค้าขาย	10.70	เปอร์เซ็นต์
- อาชีพรับราชการ	10.70	เปอร์เซ็นต์
- อาชีพเกษตรกรรม	41.97	เปอร์เซ็นต์
- อาชีพรับจ้างทั่วไปและ โรงงานอุตสาหกรรม	36.62	เปอร์เซ็นต์

ภาคเกษตร

ทำนาข้าว	35	ครัวเรือน	รายได้	10,000	บาท / ครัวเรือน / ปี / ไร่
สวนส้มโอ	221	ครัวเรือน	รายได้	30,000	บาท / ครัวเรือน / ปี / ไร่
สวนฝรั่ง	-	ครัวเรือน	รายได้	-	บาท / ครัวเรือน / ปี / ไร่
พืชผัก	34	ครัวเรือน	รายได้	80,000	บาท / ครัวเรือน / ปี / ไร่
กล้วยไม้	9	ครัวเรือน	รายได้	150,000	บาท / ครัวเรือน / ปี / ไร่

นอกภาคเกษตร

ค้าขาย	90	ครัวเรือน	รายได้	108,000	บาท / ครัวเรือน / ปี / ไร่
รับจ้าง	308	ครัวเรือน	รายได้	72,000	บาท / ครัวเรือน / ปี / ไร่
รับราชการ	90	ครัวเรือน	รายได้	144,000	บาท / ครัวเรือน / ปี / ไร่

แหล่งสินเชื่อเพื่อการเกษตร

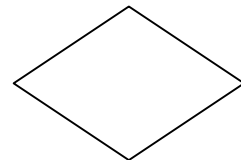
ส่วนตัว

สหกรณ์

เกษตรกร

ธ.ก.ส.

ธนาคารพาณิชย์

หน่วยธุรกิจ

โรงงานอุตสาหกรรม	11	แห่ง
บ่อน้ำมันและก๊าซ	3	แห่ง
ห้องแถว	-	แห่ง
บ้านเช่า	-	ห้อง
ตึกให้เช่า	-	ห้อง
โรงสีข้าว	-	โรง
ร้านขายวัสดุการเกษตร	2	ร้าน

แหล่งที่มา : ส่วนการคลัง อบต. บางเตย

สัดส่วนการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

ข้าว	24.63 %
ไม้ผล	46.56 %
ไม้ดอกไม้ประดับ	6.78 %
ผักกระเฉด	4.58 %
ปศุสัตว์	0.57 %
ประมง	0.57 %
อื่น ๆ	16.27 %

ข้าว	854	ไร่	ข้าวนาปรัง	854	ไร่	35	ราย
			ข้าวนาปี	854	ไร่	35	ราย
ไม้ผลไม้ยืนต้น	2,698	ไร่	มะพร้าวอ่อน	57	ไร่	38	ราย
			ส้มโอ	1,100	ไร่	221	ราย
			มะพร้าวแก่	159	ไร่	18	ราย
			ขนุน	73	ไร่	56	ราย
			มะม่วง	102	ไร่	36	ราย
			หมาก	123	ไร่	122	ราย
ไม้ดอก	210	ไร่	กล้วยไม้	180	ไร่	9	ราย
			ไม้ประดับ	55	ไร่	3	ราย
พืชผัก				159	ไร่	34	ราย
ประมง				20	ไร่	10	ราย
ปศุสัตว์				20	ไร่	12	ราย
อื่น ๆ				564	ไร่		

สิทธิในที่ดินทำกิน

หมู่ที่	การถือครองที่ดิน	
	เช่า	ของตนเอง
1	742	130
2	904	339
3	34	310
4	24	219
5	46	271
6	13	233
7	8	193
รวม	1,771	1,695

- เป็นพื้นที่เช่า 1,771 ไร่
- เป็นพื้นที่ของตนเอง 1,695 ไร่

เกษตรกรส่วนใหญ่ของตำบลมีที่ทำกินเป็นของตัวเองหรือเป็นของบรรพบุรุษตกทอดกันมา ซึ่งเกษตรกรส่วนนี้ส่วนมากจะประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ หรือไม้ก็สวนผัก แต่ยังมีเกษตรกรที่ประกอบอาชีพทำนาของตำบลส่วนใหญ่จะไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองประมาณ 74 % ของเกษตรกรทำนาส่วนใหญ่เจ้าของที่ดินจะอยู่นอกท้องถิ่น

ที่มา ข้อมูล กชช 2 ค และการสำรวจข้อมูลการเกษตรของตำบล

ผลผลิตเฉลี่ยและต้นทุนการผลิต

ข้าว

รายการ	จำนวนปี (บาท / ไร่)	จำนวนปรัง (บาท / ไร่)
1. ค่าเมล็ดพันธุ์	80	80
2. ค่าเตรียมดิน	200	250
3. ค่าสารเคมีคุมวัชพืช	90	90
4. ค่าสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	60	50
5. ค่าจ้างเก็บเกี่ยว	300	300
6. ค่านวด / ขนส่ง	200	200
7. ค่าเช่าที่ดิน (10 ถัง / ไร่ ปี)	195	195
8. ค่าปุ๋ยเคมี	250	300
รวมค่าใช้จ่าย	1,425	1,465
ผลผลิตเฉลี่ย กก. /ไร่	700	850
รายได้เฉลี่ย	3,600	3,900

ส้มโอ

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5	ปีที่ 6
1. ค่าเตรียมดิน	2,8000	-	-	-	-	-
2. ค่าพันธุ์	720	-	-	-	-	-
3. ค่าปุ๋ยคอก	500	500	1,000	1,000	1,000	1,000
4. ค่าปุ๋ยเคมี	350	700	1,000	1,500	2,000	2,000
5. ค่าลอกเลน	300	300	500	700	700	1,000
6. ค่าเก็บเกี่ยว	-	-	-	1,000	1,000	1,000
7. ค่าแรงงาน	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
8. ค่าเบ็ดเตล็ด	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000
9. ค่าเช่าที่ดิน	500	500	500	500	500	500
รวมค่าใช้จ่าย	7,520	4,700	6,000	7,900	8,700	9,500
ผลผลิตเฉลี่ย ผล / ไร่	-	-	-	-	1,400	1,400
ราคาขาย / หน่วย บาท	-	-	-	-	18	20
รายได้เฉลี่ย บาท / ไร่	-	-	-	-	25,200	28,000

คำอธิบาย

ส้มโอเก็บเกี่ยวได้อายุ 5 ปีขึ้นไป
 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 6 ปี 7,386 บาท / ไร่
 รายได้เฉลี่ย 2 ปี 26,600 บาท / ไร่

ฝรั่ง

รายการ	ปีที่ 1 (บาท / ไร่)	ปีที่ 2 (บาท / ไร่)	ปีที่ 3 (บาท / ไร่)
1. ค่ายกเครื่องเตรียมดิน	2,800	-	-
2. ค่าพันธุ์	300	-	-
3. ค่าปุ๋ยคอก	520	520	600
4. ค่าปุ๋ยเคมี	570	700	700
5. ค่าสารเคมี	1,800	2,200	2,500
6. ค่าเก็บเกี่ยว	500	500	500
7. ค่าแรงงาน	3,000	3,000	3,500
8. ค่าเบ็ดเตล็ด	2,000	2,000	2,000
9. ค่าเช่าที่ดิน	700	700	700
รวมค่าใช้จ่าย	12,190	9,600	10,550
ผลผลิตเฉลี่ย กก. / ไร่	3,750	8,000	10,000
ราคาขาย / หน่วย บาท / กก.	4	4	5
รวมรายได้	15,000	32,000	50,000

คำอธิบาย ฝรั่งเก็บเกี่ยวได้อายุ 3 ปี แล้วเกษตรกรนิยมตัดกิ่ง
 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 3 ปี 10,780 บาท / ไร่
 รายได้เฉลี่ย 3 ปี 32,330 บาท / ไร่

สภาพการผลิต

ส่วนใหญ่มีการปลูกข้าว และมีไม้ผลแบบหัวไร่ปลายนา และมีการทำสวนผลไม้ไม่อยู่เป็นกลุ่ม

สภาพการตลาด

จะขายข้าวให้กับพ่อค้าในท้องถิ่น เพราะมีความสัมพันธ์กันด้านเงินทุน และการมีบุญคุณ ยกเว้นเกษตรกรที่มีเงินทุกเป็นของตนเอง และกู้เงินจาก ธกส. จะขายให้กับพ่อค้าที่ให้ราคาสูงสุด และความพอใจ

ส่วนส้มโอ ก็มีพ่อค้าท้องถิ่นตั้งตัวเป็นพ่อค้าคนกลาง รับซื้อตามจุดต่าง ๆ ในตำบล

ข้อจำกัด

เกษตรกรรายย่อยไม่สามารถที่จะเปลี่ยนจากการทำนาไปปลูกพืชอย่างอื่น เนื่องจากไม่มีที่เป็นของตนเองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของนายทุน ซื้อขายที่ดินไม่มีความแน่นอนในการเช่า เพราะมีการเปลี่ยนมือถือครองอยู่ตลอด ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้เกษตรกรที่มีลูกหลานได้พยายามผลักดันให้ได้รับการศึกษาเพื่อจะได้รับราชการ หรือให้ไปทำงานตามโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งมีรายได้ที่แน่นอนกว่า

ปัญหา

1. เกษตรกรส่วนใหญ่โดยเฉพาะที่ทำนา ใช้หลักวิชาการไม่ถูกต้อง เช่น ไม่มีการสำรวจตรวจนับแมลงศัตรูก่อนการใช้สารเคมี และมีการใส่ปุ๋ยไม่ถูกสูตรและช่วงเวลา
2. เกษตรกรที่ทำสวนผลไม้ ไม่มีความคิดว่าอยากจะรวมกลุ่มเพื่อปรับปรุงคุณภาพของผลผลิต
3. น้ำเสีย เป็นปัญหาที่น่าจับตามอง ไม่ทราบว่าเสียจริงหรือเปล่า เพราะชาวบ้านจะยึดหลักสังเกตน้ำเสียจากสีและกลิ่นของน้ำ และปฏิกิริยาที่พืชแสดงออเวลาได้รับน้ำนั้น ๆ แต่หน่วยงานของราชการบางหน่วยที่รับผิดชอบ ใช้เครื่องมือที่ถือว่าใช้สำหรับตรวจวัด ในการตรวจสอบหน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยตรงไม่นำกฎหมายมาบังคับใช้อย่างเที่ยงธรรม

กลุ่มเกษตรกร

มีกลุ่มส้มโอ จำนวน 1 กลุ่ม คือ กลุ่มส้มโอ ตำบลบางเตย

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

- ไม่มี -

กลุ่มสตรีอาสาพัฒนา

มีกลุ่มสตรีอาสาพัฒนา	จำนวน	1	กลุ่ม
มีสมาชิก	จำนวน	45	คน
มีเงินทุนหมุนเวียน			บาท
มีเงินกองกลาง			บาท

กลุ่มออมทรัพย์

มีกลุ่มออมทรัพย์	จำนวน	1	กลุ่ม
มีสมาชิก	จำนวน	296	คน
มีเงินออมทรัพย์	จำนวน	2,000,000	บาท (ประมาณ)
มีเงินกองกลาง	จำนวน	4,707	บาท

กลุ่มอาสาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

มีกลุ่มอาสา ฯ (อปพร.)	จำนวน	2	รุ่น
อัตรากำลังพล	จำนวน	35	คน
มีเงินกองกลาง	จำนวน		บาท

กลุ่มส่งเสริมอาชีพ (หมู่บ้านละ 100,000.- บาท)

1. กลุ่ม	ทำนาบัว	หมู่ที่ 1	มีสมาชิกจำนวน 15	คน
เงินทุนหมุนเวียน	100,000	บาท		
2. กลุ่ม	ส่งเสริมอาชีพ	หมู่ที่ 2	มีสมาชิกจำนวน 10	คน
เงินทุนหมุนเวียน	100,000	บาท		
3. กลุ่ม	เกษตรกรบ้านครองหลวง	หมู่ที่ 3	มีสมาชิกจำนวน 15	คน
เงินทุนหมุนเวียน	100,000	บาท		
4. กลุ่ม	สวนส้มเพื่อการผลิต	หมู่ที่ 4	มีสมาชิกจำนวน 20	คน
เงินทุนหมุนเวียน	100,000	บาท		
5. กลุ่ม	เกษตรกรสวนส้ม	หมู่ที่ 5	มีสมาชิกจำนวน 21	คน
เงินทุนหมุนเวียน	100,000	บาท		
6. กลุ่ม	เกษตรกรรม	หมู่ที่ 6	มีสมาชิกจำนวน 28	คน
เงินทุนหมุนเวียน	100,000	บาท		
7. กลุ่ม	เกษตรกรบางเตย	หมู่ที่ 7	มีสมาชิกจำนวน 20	คน
เงินทุนหมุนเวียน	100,000	บาท		

การไหลของตลาดสินค้าเกษตรตำบลบางเตย

ข้าว	ไว้ทำพันธุ์	2 %
	พ่อค้าจร	5 %
	นายทุน	
	โรงสีต่างถิ่น	88 %
	โรงสีท้องถิ่น	5 %
ไม้ผล พืชผัก	รับประทาน	10 %
	พ่อค้าท้องถิ่น	85 %
	ตลาดกรุงเทพฯ	5 %
	บริษัทผู้ส่งออก	95%
กล้วยไม้	ขายในท้องถิ่น	2 %
	ขายตลาดกรุงเทพฯ	
	ตลาดนครปฐม	3 %

4. สภาพด้านสังคม

การศึกษา

โรงเรียนระดับประถมศึกษา	1	แห่ง
โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา	-	แห่ง
โรงเรียนอาชีวศึกษา	-	แห่ง
ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	-	แห่ง
การศึกษานอกโรงเรียน	-	แห่ง

สถาบันและองค์การศาสนา

สำนักสงฆ์	จำนวน	1	แห่ง
-----------	-------	---	------

สาธารณสุข

โรงพยาบาลขนาด 200 เตียง	-	
สถานีอนามัย	1	แห่ง (สถานีอนามัยตำบลบางเตย)
สถานพยาบาลเอกชน	-	แห่ง
ร้านขายยาแผนปัจจุบันและแผนโบราณ	-	แห่ง
อัตราการมีและการใช้ส้วมราดน้ำ	100	เปอร์เซ็นต์

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

มีป้อมสายตรวจ	-	แห่ง
---------------	---	------

การรวมกลุ่มของประชาชน

กลุ่มทั้งหมดมี 11 กลุ่ม

1. กลุ่มส้มโอ	จำนวนสมาชิก	40	คน
2. กลุ่มสตรีอาสาพัฒนา	จำนวนสมาชิก	45	คน
3. กลุ่มออมทรัพย์	จำนวนสมาชิก	296	คน
4. กลุ่ม อปพร.	จำนวนสมาชิก	35	คน
5. กลุ่มส่งเสริมอาชีพหมู่บ้านละ 1 กลุ่ม 7 หมู่บ้าน	จำนวนสมาชิก	129	คน

สภาพทางสังคม

วิธีการดำเนินชีวิตของเกษตรกร

1. สภาพความเป็นอยู่ ส่วนใหญ่มีความเป็นอยู่ที่ดี มีร้านค้าสำหรับขายเครื่องอุปโภค บริโภค ในตำบลและมีตลาดนัดเกือบทุกวัน สภาพบ้านเรือนของชาวบ้านส่วนใหญ่จะปลูกบ้านคอนกรีตครึ่งไม้ สำหรับเกษตรกรที่ทำนาส่วนใหญ่จะปลูกเป็นไม้ชั้นเดียว คล้ายโรงเรือนเก็บผลผลิตซึ่งอาศัยได้ด้วย มีเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น โทรทัศน์ ตู้เย็น พัดลม วิทยุเทป ตามสมควร ส่วนน้ำที่ใช้อุปโภค บริโภค ใช้น้ำปะปา มีการรองรับน้ำฝนใส่โอ่งไว้สำหรับดื่ม มีคลองส่งน้ำเข้าถึงสวน สามารถทำการเพราะปลูกได้ตลอดปี

2. ค่านิยม ความเชื่อถือ ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ เกษตรกรส่วนใหญ่จะเชื่อสายจีน นับถือศาสนาพุทธ ฉะนั้นจึงมีประเพณีต่าง ๆ เช่น ตรุษจีน สารทจีน งานบวชนาค เข้าพรรษา ออกพรรษา สงกรานต์ ลอยกระทง นอกจากนี้ยังมีความเชื่อเรื่องพระภูมิเจ้าที่อีกด้วย

3. การแต่งกาย เกษตรกรจะแต่งกายตามสมัยนิยมปกติทั่วไป แต่เวลาทำงานผู้ชายนิยมนุ่งกางเกงขาก๊วยสีน้ำเงิน สวมเสื้อแขนยาว สำหรับผู้หญิงนิยมนุ่งผ้าถุง หรือกางเกงขายาว สวมเสื้อแขนยาว และใช้ผ้าคลุมศีรษะ ใบหน้าและสวมหมวก

ผู้นำ

1. ประเภทของผู้นำ

- ผู้นำทางการที่สำคัญ คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน

เกษตรกรผู้นำ ประธานกลุ่มเกษตรกร เกษตรตำบล ครู สาธารณสุขตำบล

- ผู้นำไม่เป็นทางการ คือ พระ เกษตรกรผู้ประสบความสำเร็จในด้านอาชีพการเกษตร

2. บทบาทผู้นำ

เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และสามารถชักจูงเกษตรกรทั่วไปให้ปฏิบัติตามผู้นำ และแจ้งข่าวสารของทางราชการและส่วนรวม

ข้อมูลท้องถิ่นด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

1. การทำบายศรี / การเย็บกระทง

4. การสานเสื่อเตย

5. การผูกผ้าประดับอาคาร

6. การเล่นดนตรี วงปี่พาทย์

7. การทำขนมหวานต่าง ๆ เช่น ทองหยิบ , ทองหยอด , เม็ดขนุน , หม้อแกง , ฝอยทองและขนมชั้น เป็นต้น

บทที่ 3

ปัญหาของชุมชน

กายภาพ	ชีวภาพ	เศรษฐกิจ	สังคม
1. สภาพดินเสื่อมโทรม เนื่องจากการปลูกพืช ตลอดเวลา 2. มีน้ำท่วมขังในช่วงมีฝน ตกชุกและมีน้ำทะเล หนุนเป็นบางเวลา 3. มีน้ำเน่าเสีย	1. ขาดเทคโนโลยีในด้าน การผลิตพืช 2. มีศัตรูพืชระบาด ตลอดเวลา 3. วัสดุการเกษตรมีราคาสูง	1. ขาดแหล่งเงินทุน	1. ขาดแรงงานในด้าน การเกษตร

ลำดับความสำคัญของปัญหา

1. ขาดเทคโนโลยีในการผลิตพืช
2. สภาพดินเสื่อมโทรม
3. ขาดแหล่งเงินทุนในการจัดหาปัจจัยการผลิต
4. ขาดแรงงานในการเกษตร
5. น้ำท่วมขังและมีน้ำทะเลหนุนบางเวลา
6. วัสดุการเกษตรมีราคาสูง
7. น้ำเน่าเสีย
8. มีศัตรูพืชระบาด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

1. ความสัมพันธ์ของข้อมูลแต่ละด้าน

ด้านกายภาพ

ตำบลบางเตยมีการคมนาคมสะดวกทั้งทางบกและทางน้ำ คือ มีถนนลาดยาง 2 สาย ถนนคสล. 8 สาย ถนนลูกรังหินคลุก 4 สาย ถนนดิน 2 สาย มีแหล่งน้ำ 1 สาย มีคลองส่งน้ำ 13 คลอง

ด้านชีวภาพ

เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนผลไม้โดยเฉพาะส้มโอและนาข้าว เกษตรกรทำนาข้าวส่วนใหญ่จะเช่าที่ทำกิน ส่วนเกษตรกรที่ทำสวนจะมีที่ทำกินเป็นของตนเอง ชุดดินมีความเหมาะสมกับการปลูกพืช คือ ดินชุดบางกอก บางเลน และบางเขน มีน้ำตลอดปี สามารถปรับปรุงบำรุงดินให้เหมาะกับการปลูกไม้ผลและพืชผักได้ดี

ด้านเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนส้มโอ มีรายได้เฉลี่ย 80,000 บาท / ครัวเรือน / ปี

ด้านสังคม

ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความนับถือผู้นำท้องถิ่น มีการพบประสังสรร ปรีกษาหารือในการร่วมกันพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้การทำประชาคมหมู่บ้าน ตำบล และให้ความร่วมมือกับทางราชการทุกหน่วยงานเป็นอย่างดี

2. ศักยภาพของพื้นที่

สามารถผลิตไม้ผล , พืชผักและข้าวได้ตลอดทั้งปีอย่างต่อเนื่อง สามารถปลูกข้าวได้ 5 ครั้ง ใน เวลา 2 ปี เนื่องจากมีน้ำชลประทานส่งผ่านมาจากแม่น้ำท่าจีนและเข้าคลองซอยต่าง ๆ

ปัญหาด้านการเกษตร

ข้าว

1. คุณภาพยังไม่ได้มาตรฐานความต้องการของตลาด
2. ใช้ปุ๋ยไม่ถูกต้องตามระยะเวลา
3. ขาดความรู้ในด้านการใช้สารเคมี
4. เกษตรกรไม่มียู้งางสำหรับเก็บผลผลิต
5. วัสดุการเกษตรมีราคาสูง

ไม้ผล

1. คุณภาพยังไม่ได้มาตรฐานการส่งออก
2. มีการเอาโรคเอาเปรียบในด้านการซื้อขาย
3. น้ำเสีย ทำให้เกษตรกรขาดความมั่นใจที่จะพัฒนาสวน
4. ศัตรูพืชนับวันจะสร้างภูมิคุ้มกันต่อสารเคมีที่ผลิตออกมาหรือที่เรียกว่า ดื้อยา
5. ขาดทรัพยากรบุคคล ที่มีอายุวัยหนุ่ม วัยสาว ในการพัฒนาด้านการเกษตร
6. น้ำท่วมพื้นที่ในช่วงที่มีฝนตกมากและน้ำทะเลหนุน
7. วัสดุการเกษตรมีราคาสูง

แนวทางการพัฒนาการเกษตร

ข้าว

1. ส่งเสริมให้มีการจัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าว เพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพต่อการเพาะปลูก
2. ให้ความรู้เรื่องการใช้ปุ๋ยและสารเคมี
3. ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงบำรุงดินในแปลงมากขึ้น
4. ส่งเสริมให้สมาชิกซื้อวัสดุการเกษตรผ่านกลุ่มมากยิ่งขึ้น
5. ขอสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มเติมจาก อบต. โดยผ่านกลุ่ม

ไม้ผล

1. อบรมให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติบำรุงรักษาไม้ผล ปรับปรุงให้ผลผลิตมีคุณภาพมากขึ้น
2. แนะนำให้นำเทคโนโลยีที่ประหยัดแรงงานมาใช้มากขึ้น
3. แนะนำให้ป้องกันกำจัดโรคแมลงโดยวิธีผสมผสานและการใช้สารสมุนไพร
4. ทำถนนเลียบบำรุงน้ำ และทำประตูปิด เปิดน้ำเพื่อป้องกันท่วมขัง
5. ขอสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มเติมจาก อบต. โดยผ่านกลุ่ม

เพิ่มขึ้น

สถาบันเกษตรกรและองค์กรต่าง ๆ

1. แนะนำให้คัดเลือกกรรมการบริหารกลุ่มที่มีความเหมาะสม มีเวลาในการพัฒนา กลุ่มอย่างจริงจัง
2. สมาชิกต้องมีความรู้ความเข้าใจกติกาของกลุ่มและให้ความร่วมมือในการพัฒนา และทำกิจกรรมกับกลุ่ม

กลุ่ม

แผนพัฒนาการเกษตร

กิจกรรม	วิธีดำเนินการ	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1. จัดอบรมการปฏิบัติดูแลรักษาสวนผลไม้	- จัดอบรม	12 – 13 กันยายน	20,000 บาท	อบต. , เกษตร
โดยการตัดแต่งกิ่ง	- ศึกษาดูงาน			
2. จัดอบรมเรื่องการปรับปรุงบำรุงดิน	- จัดอบรม		20,000 บาท	อบต. , เกษตร
	- ทำแปลงสาธิต			
	- ศึกษาดูงาน			
3. จัดซื้อเมล็ดพันธุ์ข้าวปลูก	- อบรมให้ความรู้		50,000 บาท	อบต. , เกษตร
	- ทำแปลงขยายพันธุ์			
4. การให้ปุ๋ยและน้ำส้ม โอค่อนเก็บเกี่ยว	- ทำแปลงสาธิต		10,000 บาท	อบต. , เกษตร
5. การป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้	- อบรมณรงค์		20,000 บาท	อบต. , เกษตร
	- ใช้สารล่อ			

บทที่ 6

โครงการสนับสนุนแผน

โครงการผลิตพืชปลอดภัยจากสารพิษ

หลักการและเหตุผล

จากการที่รัฐบาลและจังหวัดนครปฐมได้มีนโยบายส่งเสริม ให้เกษตรกรมีการผลิตพืชปลอดภัยจากสารพิษ เพื่อเป็นการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตอาหารที่ปลอดภัยแก่ผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศนั้น อำเภอสามพราน โดยสำนักงานเกษตรอำเภอสามพราน จึงได้จัดทำโครงการฝึกอบรมเกษตรกรเพื่อถ่ายทอดความรู้เรื่องการผลิตพืชปลอดภัยจากสารพิษขึ้น เพื่อเป็นการสนับสนุนนโยบายของจังหวัดและรัฐบาล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเรื่องสุขภาพอนามัย
2. เพื่อให้เกษตรกรลดการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและมีการใช้ที่ถูกต้องวิธี
3. เพื่อกระตุ้นให้เกษตรกรหันมาใช้วิธีการกำจัดศัตรูพืชโดยวิธีธรรมชาติให้มากขึ้น
4. เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการผลิต

เป้าหมาย

ดำเนินการในเขตตำบลบางเตย จำนวน 35 คน 7 หมู่บ้าน ในพืชทุกชนิด

เวลาดำเนินระยะเวลา

มีนาคม - กันยายน 2551

วิธีการดำเนินงาน

1. ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรได้เห็นถึงความสำคัญของโครงการและประโยชน์ที่เกษตรกรจะได้รับ
2. จัดฝึกอบรมเกษตรกร จำนวน 35 คน 1 วัน และศึกษาดูงานนอกสถานที่ 1 วัน รวมเป็น 2 วัน/รุ่น/ปี รวม 3 ปี 3 รุ่น

งบประมาณ

ขออนุมัติงบประมาณจากกรมส่งเสริมการเกษตร เป็นเงิน 360,045 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์ ค่าจัดทำเอกสารเผยแพร่ ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าวิทยากร เป็นต้น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกษตรกรได้รับความรู้และทักษะในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชและรับผิดชอบต่อสังคมต่อผู้บริโภค
2. ผลผลิตทางการเกษตรปลอดภัยจากสารพิษตกค้าง
3. ทำให้คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพของผู้ผลิตและผู้บริโภคดีขึ้น

ผู้รับผิดชอบโครงการ

1. สำนักงานเกษตรอำเภอสามพราน
2. ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลบางเตย

ลงชื่อ

(นาย สนั่น พลศรี)

ผู้อำนวยการศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลบางเตย

แผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล (แผน 3 ปี)

ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลบางเตย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

ด้านการอาชีพ

ประเภทแผน/(โครงการ/กิจกรรม)	หน่วยนับ	งบประมาณ ต่อหน่วย	2551		2552		2553		รวม	
			เป้าหมาย	งบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ	เป้าหมาย	งบประมาณ
1. แผนถ่ายทอดเทคโนโลยี										
1.1 โครงการผลิตส้มโอปลอดภัยจากสารพิษ (แนวทางโรงเรียนเกษตรกร)	ราย	1,143	35	40,005	35	40,005	35	40,005	105	360,045
รวมทั้งสิ้น		1,143	35	40,005	35	40,005	35	40,005	105	360,045